

Samråd

15. juni 2011

Samråd i Erhvervsudvalget den 16. juni 2011

Erhvervsudvalget har kaldt finansministeren i samråd:

Samrådsspørgsmål AE af 1. juni 2011:

Ministeren bedes redegøre for sin indstilling til dagsordenen for råds-mødet (ØKOFIN) den 20. juni 2011.

Svar:

- Jeg vil orientere om tre sager på dagsordenen for ECOFIN-mødet den 20. juni 2011, som er relevante for Erhvervsudvalget. Det drejer sig om:
 - Regulering af derivater.
 - Revision af direktiv om indskydergarantiordninger
 - Forordning om overgang til SEPA for eurobetalinger
- Jeg henviser til de oversendte notater for sagernes nærmere indhold. Jeg beklager, at udvalget har modtaget nogle af notaterne senere end vanligt, og at notatet om indskydergaranti først har kunnet fremsendes i dag. Det skyldes en presset proces for behandlingen af de finansielle sager frem til afslutningen af det ungariske formandskab.

Dagsordenspunkt: Forordning vedr. regulering af derivater

- ECOFIN ventes på det kommende møde at skulle tage stilling til et kompromisforslag vedr. en forordning om derivathandel.
- Derivater er finansielle instrumenter som f.eks. futures, swaps o.l., som er knyttet til udviklingen i prisen på råvarer, renteniveauet, aktier, obligationer o.l. Et hovedformål med deri-

vatkontrakter er at sikre sig mod forskellige risici. F.eks. kan en eksportør gennem en derivatkontrakt købe sig til en forsikring mod fremtidige udsving i valutakursen. Derivatmarkedet spiller derfor en vigtig rolle for muligheden for risikoafdækning.

- Under den finansielle krise viste der sig behov for større overblik og tilsyn med derivathandel af hensyn til den finansielle stabilitet. Hvis f.eks. en finansiel virksomhed, som har solgt forsikring mod forskellige risici, går ned, kan det have stor negativ betydning for resten af markedet.
- Derfor blev man i G20 i september 2009 enige om en række tiltag vedr. derivater, som man nu er ved at omsætte til lovgivning. For EU's vedkommende sker det bl.a. i denne forordning. Andre EU-initiativer ventes at følge.
- Kommissionens oprindelige forslag og G20-forpligtelserne vedrørte kun såkaldte OTC-derivater. Det er derivater, som ikke handles på børser, men som indgås bilateralt mellem sælger og køber. Her mangler der i særlig grad overblik og tilsyn. Formandskabets kompromisforslag udstrækker reglerne til også at gælde derivater, der handles på børser o.l.
- Hovedformålet med forordningen er at bringe handel med derivater ind i ordnede rammer. Det sker på følgende måde:
 - For det første skal alle handler med derivater indberettes til centrale registre.
 - For det andet skal de mest standardiserede og egnede derivater cleares centralt via såkaldte centrale modparter. Clearingen er den proces, hvor de samlede forpligtelser mellem køber og sælger i derivathandelen opgøres, og ved at fore-

tage en central clearing kan man opgøre og modregne modsatrettede forpligtelser og reducere antallet og størrelsen af de samlede transaktioner.

- For det tredje skal de centrale registre og de centrale modparter underlægges regulering og tilsyn.
- Kravene skal dels sikre tilsynsmyndighederne overblik over området og dels sikre, at systemet bliver mindre sårbart overfor sammenbrud blandt de enkelte aktører på derivatmarkedet.
- Kravet om central clearing indsætter således generelt de centrale modparter som mellemlid mellem køber og sælger. De centrale modparter skal leve op til strenge krav til organisation og risikostyring samt anmode om sikkerhedsstillelse fra markedsdeltagerne og opbygge reserver o.l., som gør det muligt at gennemføre forpligtelserne i derivatkontrakterne, selvom én eller flere af markedsdeltagere skulle gå ned. Der vil imidlertid være undtagelser vedr. clearingkravet for ikke-finansielle virksomheder, som kun indgår derivatkontrakter for at afdække deres risici.
- Idet de centrale modparter tildeles en større rolle, indfører forordningen desuden større tilsyn med de centrale modparter.
- Der er en række konkrete udeståender i sagen, som fortsat drøftes. Men det ungarske formandskab presser på for et kompromis i sagen hurtigst muligt, bl.a. for at EU kan leve op til tidsplanen i G20-aftalen.
- Ét udestående er den nærmere indbyrdes arbejdsdeling mellem de nationale tilsynsmyndigheder i de enkelte lande og ESMA vedr. tilsynet med de centrale modparter og de centrale han-

delsregistre. Nogle lande ønsker generelt flere beføjelser til ESMA, herunder i forhold til rollen i tilsynssamarbejdet, mens andre i stedet generelt ønsker flere beføjelser til de nationale tilsynsmyndigheder, herunder i forhold til udstedelse af tilladelse til centrale modparter.

- Et andet udestående er den konkrete håndtering af en undtagelse eller overgangsordning for clearingskravet for pensionselskaber og andre langsigtstinvestorer.
- Regeringen støtter generelt formandskabets kompromisforslag. Forordningen er væsentlig for sikringen af den finansielle stabilitet i lyset af erfaringer fra den finansielle krise.
- Fra dansk side arbejdes der bl.a. for, at der tages hensyn til pensionselskaber i forbindelse med kravet om central clearing. Pensionselskabers brug af derivater kan sammenlignes med ikke-finansielle virksomheders brug af derivater, og der er derfor tilsvarende argumenter for at undtage dem fra kravene i samme omfang. For restriktive krav kan øge omkostningerne betydeligt for pensionsopsparene uden at bidrage mærkbart til sikring af finansiell stabilitet.
- Derudover arbejder regeringen for, at Finanstilsynet inddrages i tilstrækkeligt omfang i tilsynet med centrale modparter i andre lande, hvis aktiviteter er relevante for det danske marked.

Dagsordenspunkt: Indskydergarantiordninger

- ECOFIN ventes på det kommende møde at skulle tage stilling til et kompromisforslag vedr. revision af direktivet om indskydergaranti. Direktivet regulerer nationale indskydergarantiordninger,

som f.eks. Indskydergarantifonden i Danmark, der dækker kunders indskud i banker, hvis banken går konkurs.

- Forslaget indebærer en revision af de gældende regler for indskydergarantier på en række områder. Det gælder bl.a. 1) hvor store indskud, der kan dækkes, 2) hvilke kunders indskud, der kan dækkes, og 3) i hvilket omfang, der kan modregnes.
- Dækningen for almindelige indskud fastholdes til 100.000 euro pr. kunde pr. bank. Dækningen gælder også indskud i udenlandsk valuta. I Danmark har niveauet siden 1. oktober 2010 været et beløb svarende til 100.000 euro.
- De enkelte lande vil ikke have mulighed for at tilbyde et højere eller lavere generelt dækningsniveau end beløbet fastsat i direktivet. Indskud på pensionskonti og indeståender som led i køb og salg af fast ejendom kan dog fortsat dækkes ubegrænset.
- Det præciseres, at kun privatkunder og ikke-finansielle virksomheder kan dækkes af indskydergarantiordningerne. Indskud fra andre banker og finansielle virksomheder vil således ikke være dækket. Desuden vil indskud fra lokale myndigheder ikke længere kunne dækkes. I Danmark har kommuners og regioners indskud hidtil været dækket. Derudover præciseres andre kunders dækning.
- Der lægges endelig op til, at der nu kun i begrænset omfang kan modregnes for bankens tilgodehavende hos kunden, når der udbetales fra indskydergarantiordningen. I Danmark har man hidtil kunne modregne i større omfang.

- Derudover indebærer forslaget regler om, hvordan indskydergarantiordningerne skal finansieres og hvordan ordninger kan placere og anvende deres midler.
- Formandskabet har foreslået en model, hvor de nationale fonde skal råde over minimum 0,5 pct. af de dækkede indskud senest ved udgangen af 2027. Mindst 90 pct. af midlerne skal være indskudt i ordningen på forhånd. Den resterende del kan udgøres af såkaldte indeståelser, som kan trækkes med kort varsel hos bankerne. For Danmarks vedkommende betyder det, at Garanti-fonden for Indskydere kommer til at råde over et lidt højere beløb end i dag, og med en større vægt på midler indskudt på forhånd.
- Ordningen skal som nu finansieres af de dækkede banker. Det skal være muligt at differentiere bankernes bidrag til ordningen efter deres risikoprofil, bl.a. på baggrund af retningslinjer fra EU-banktilsynsmyndigheden EBA.
- Det fastslås, at midlerne i indskydergarantiordningen inden for nærmere retningslinjer også vil kunne anvendes til afviklingsformål, tidlig indgriben og lignende i forhold til en nødlidende bank. Da sådanne tiltag i sig selv kan mindske behovet for at udbetale dækning til indskyderne, kan de set fra indskydergarantiordningen være en hensigtsmæssig brug af midlerne. Det er samme princip, der er afspejlet i den danske medgiftsordning.
- Regeringen kan generelt støtte formandskabets kompromisforslag.

- Regeringen havde foretrukket et højere målniveau for fondenes formue, ikke mindst i lyset af, at midlerne også kan anvendes til at supplere midlerne til krisehåndteringsformål.
- Imidlertid åbner kompromiset mulighed for, at der nationalt kan fastsættes et højere målniveau for fondens formue, ligesom det ikke kan udelukkes, at forhandlingerne mellem Rådet og Europa-parlamentet kan føre til et kompromis om et højere målniveau.
- Det er desuden centralt for regeringen, at de øvrige danske prioriteter er sikret med kompromiset. Regeringen finder det således vigtigt at fastholde et harmoniseret dækningsniveau for almindelige indskud på 100.000 euro med mulighed for fuld dækning af særlige former for indskud, som kompromisforslaget lægger op til.
- Regeringen finder det ligeledes vigtigt, at kompromisforslaget gør det muligt at anvende indskydergarantifondens midler til krisehåndteringsformål.
- Endelig anser regeringen det for vigtigt, at der nås et kompromis i forhandlingerne om indskydergarantidirektivet, således at sagen ikke risikerer at bremse forhandlingerne om de kommende EU-forslag vedr. krisehåndtering.

Dagsordenspunkt: SEPA-migration

- Kommissionen har fremlagt et forslag til forordning, der skal fastsætte en slutdato for overgang til "SEPA".
- SEPA er betegnelsen for det indre marked for betalingstjenester i euro og omfatter bl.a. samarbejde om konkrete tekniske stan-

darder for pengeoverførsler i euro, som skal lette grænseoverskridende betalinger til glæde for forbrugere og virksomheder.

- Fordelen ved overgangen til SEPA-standarden er, at der er tale om én fælles betalingsstandard for euro i hele EU, og at der således kan foretages overførsler lige så let *mellem* lande, som *inden for* de enkelte lande.
- Produkter baseret på SEPA-standarden er hidtil blevet udbudt parallelt med de enkelte landes nationale betalingsprodukter og betalingsstandarder. Det har imidlertid vist sig, at overgangen til SEPA-produkterne går meget langsomt, så længe de nationale alternativer fortsat eksisterer. Alle interessenter har derfor erkendt, at der er brug for at fastsætte en definitiv slutdato for overgangen til de to SEPA-produkter.
- Der er i kompromisforslaget lagt op til, at alle almindelige kontooverførsler i euro skal ske via SEPA-standarden fra 1. februar 2013, mens alle direkte debiteringer i euro skal ske via SEPA-standarden fra 1. februar 2014.
- Forordningen vil også gælde danske banker og deres kunder, men kun for overførsler i euro, som alt andet lige udgør et begrænset omfang af danske bankers samlede betalingstjenester.
- Regeringen kan støtte forslaget.